

[Handelsministeren.]

d. v. s. at man i tilfælde, hvor man udøver faget, har adgang til også at forhandle produkter tilvirket af fagfæller. Ved indførelse af det nye næringsbrev som håndværker, handlende og industridrivende er afsætningsretten for håndværkere ikke begrænset. Lukkelovsmæssigt har konditorer imidlertid visse fordele, som de vil sætte over styr ved erhvervelse af et sådant næringsbrev. Som følge heraf har det været nødvendigt ved en ændring af den pågældende lovbestemmelse, jfr. lovforslagets § 1, nr. 6, udtømmende at fastlægge konditorers næringsområde. Det er samtidig fundet naturligt at give konditorer adgang til også at fremstille og forhandle brød.

Ved revisionen af beværterloven i 1958 blev der åbnet adgang for handelsministeren til for stormagasiner vedkommende at dispensere fra forbuddet mod, at beværter- eller gæstgivernæring med ret til udskænkning af stærke drikke blev drevet i lokaler, der tillige benyttedes til udøvelse af anden næring eller stod i direkte forbindelse med lokaler, i hvilke anden næring udøvedes. Siden bestemmelsens indførelse er der opstået behov for beværtningsdrift også i andre større forretninger såsom supermarkeder o. lign., og forslaget § 1, nr. 9, tager sigte på at imødekomme dette behov.

Ifølge beværterlovens § 22, stk. 1, kan politiet, i København magistraten, i sygdomstilfælde o. lign. tillade stadeholdere at benytte medhjælp. Den pågældende bestemmelse, der blev indsat i 1958, har vist sig uhyre praktisk. Imidlertid synes det rimeligt at lade stadeholdere få adgang til at anvende medhjælp i andre situationer end sygdomstilfælde m. v. Forslagets § 1, nr. 12, tager sigte på at give stadeholdere adgang til uden politiets mellemkomst at anvende ægtefælle og hjemmевærende børn og børnebørn over 18 år som medhjælp.

I den gældende beværterlovs § 26, stk. 8, er det fastsat, at bestyrere af marketenderier ikke må udøve handelsnæring, ligesom der ikke fra lokaler, som er indrettet til marketenderivirksomhed, må drives nogen næring, til hvis udøvelse der kræves næringsbrev. Baggrunden for dette forbud har været ønsket om at beskytte handlende mod en ubillig konkurrence fra marketenderibestyrernes side. Dette hensyn synes at kunne

tilgodeses ved en bevarelse af forbuddet mod, at der fra lokaler indrettet til marketenderivirksomhed drives nogen næring, hvortil næringsbrev udkræves, jfr. forslaget § 1, nr. 15.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte følgende lovforslag:

Forslag til lov om statsautoriserede revisorer, forslag til lov om statsautoriserede vejere og målere, forslag til lov om skibsmæglere og varemæglere, forslag til lov om ejendoms-mæglere, forslag til lov om dispachører samt forslag til lov om translatorer og tolke.

Disse seks lovforslag fremsættes i tilknytning til det forslag til en næringslov, som jeg havde den ære at fremsætte her for lidt siden uden for dagsordenen.

Den gældende næringslov indeholder de nærmere bestemmelser om det erhvervsretlige grundlag for udøvelsen også af de særlige næringer, som omfattes af de seks lovforslag, og disse næringers forhold har derfor været omfattet af kommissoriet for næringslovskommissionen. Kommissionens indstilling til lovgivning for disse erhvervsområder er indeholdt i den betænkning II fra næringslovskommissionen, som for nylig er omdelt her i tinget. Kommissionens overvejelser har fundet sted på grundlag af indstillinger fra en række særlige udvalg, hvor sagkyndige repræsentanter for de pågældende erhverv har haft sæde. På de fleste punkter har næringslovskommissionen i sine udkast til lovforslag for de pågældende erhverv fulgt indstillingerne fra disse udvalg, men kommissionen har dog vedrørende en række spørgsmål haft en afvigende opfattelse, således at de af kommissionen udarbejdede udkast til lovforslag afviger fra de sagkyndige udvalgs indstilling. Jeg skal i min efterfølgende redegørelse belyse sådanne væsentlige punkter, hvor der har rådet en divergerende opfattelse mellem vedkommende sagkyndige udvalg og næringslovskommissionen.

Det fremgår i øvrigt af betænkningen, at kommissionen i overensstemmelse med de sagkyndige udvalg har fundet det rigtigt at udskille de erhvervsretlige bestemmelser for